

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon) Jeudi 13 mai 2010 (après-midi) Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียง**ข้อเขียนเดียว**

1.

มันเป็นแหล่งรองรับความโสโครกที่ถูกปลดปล่อยมาจากตัวเรือนของพวกเรา เมื่อก่อนนั้นหลายครอบครัวนิยมกั้นคอก เลี้ยงหมูหลังบ้าน ขี้หมูจะถูกล้างชำระจากพื้นเล้าไหลลงตามร่องน้ำไปสะสมรวมกันอยู่ที่นั่น กลายเป็นสระขี้หมูสีดำที่ ฉาบผิวหน้าด้านบนด้วยผืนแผ่นขาวขุ่นของกองทัพหนอนแมลงวัน ผืนดินรอบสระปลูกผักได้งามมาก แต่ไม่มีใครใคร่ อยากกินผักที่ตนปลูกเองนัก รอบๆสระมีต้นมะพร้าวและเหล่าไม้พุ่มดกรก เคยมีกลุ่มนกกะรางหัวหงอกมาอาศัยพักพิงอยู่ ช่วงเวลาหนึ่ง เรารับรู้การมาถึงของพวกมันเป็นครั้งแรกจากเสียงร้องที่แปลกแต่ไพเราะ ฟังคล้ายกำลังพูดว่า เจ๊กโกหก เจ๊กโกหก ผมดื่นเต้นไม่น้อยเมื่อเห็นตัวพวกมันใต้เงาครึ้มในพุ่มไม้ เจ้าของร่างสีน้ำตาลแท่งปากและผิวหนังรอบตาสีดำดุ ขนศีรษะตั้งเป็นหงอนขาวโดดเด่น ตัวเป็นๆในป่ารกหลังบ้าน ไม่ใช่ในกรงนกขนาดใหญ่อย่างที่มีไว้ให้ศึกษาที่โรงเรียน

เมื่อการเลี้ยงหมูหลังบ้านทยอยหมดความนิยมเนื่องจากกลิ่นไม่พึงประสงค์ สระน้ำนั้นก็ยังเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งจาก โรงทำเต้าหู้ น้ำซักเสื้อผ้า น้ำทิ้งจากครัวและห้องน้ำ และยังเป็นแหล่งระบายของเสียจากบ่อเกรอะที่แตกร้าวของบ้านหลัง 10 หนึ่ง กลายเป็นเรื่องที่ถูกซุบซิบนินทาจากผู้คนในเรือนหลังอื่นที่ร่วมระบายสิ่งโสโครกแต่ถือว่าตนเองโสโครกน้อยกว่า

สสารในน้ำทิ้งเหล่านั้นเป็นสารอาหารชั้นดีให้ผักตบที่คนเลี้ยงหมูบางบ้านเคยเอามันมาโยนทิ้งไว้ มันแตกกอและเติบโต เต็มสระจนแทบไม่เหลือที่ว่าง ดูดกินของเสียจนน้ำในสระสกปรกน้อยลง สีเขียวสดของใบและสีครามของดอกผักตบ ระบายกลบส่วนสีที่ไม่น่าดูของผืนน้ำซึ่งมีแพของจอกแหนปกคลุมอยู่อีกชั้น

ชีวิตอื่นเริ่มปรากฏ เราเห็นเขียดสีเขียวที่กระโดดได้สูงกว่าหัวผู้ใหญ่ สีและลายของมันช่างดูกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลุ่มของเราไม่มีใครอยากไปยุ่งกับเขียดเพราะสีที่สดจนน่ากลัวของมันหาใช่ความสวย

พวกเราเจอคันเบ็ดไม้ไผ่ ตัวเบ็ดเกี่ยวกลีบสีครามของดอกผักตบ มันถูกซุกอยู่ในพุ่มไม้ริมสระ เพื่อนที่เคยเห็นบอกว่า เบ็ดลักษณะนี้เขาเอาไว้ตกกบ เมื่อลองยกคันเบ็ดขึ้นกระตุกให้กลีบดอกไม้สีครามกระเด้งกระดอนกลางอากาศ มันก็ดู คล้ายแมลงกำลังโฉบบินเหนือดงผักตบจริงๆ ร่างปราดเปรียวสีเขียวตัวเชื่องที่กระโดดขึ้นฮุบ เพื่อนปล่อยมือจากคันเบ็ด ในทันใด ไม่มีใครรู้ชะตากรรมของเจ้าเขียดติดเบ็ดที่ถูกปล่อยทิ้งไว้กับคันเบ็ดในดงผักตบ เมื่อมาดูอีกไม่กี่วัน เบ็ดตกกบ นั้นก็หายไปแล้ว

หลังวันฝนตกหนัก น้ำเจิ่งนองท่ามกลางเสียงเขียดและอึ่งอ่างดังระงม มีคนพบปลาซ่อนตัวเขื่องแถกกายตามผืนดิน เฉอะแฉะใกล้ๆสระนั้น ต่างไม่แน่ใจว่าเป็นปลาที่หนีน้ำเก่าเพื่อจะมาลงสระหรือเป็นปลาที่กำลังหนีจากสระโสโครกไปสู่ แหล่งน้ำอื่น

เมื่อได้ข่าวว่ามีคนตกปลานิรนามเอาเบ็ดมาล่อ แล้วติดปลาซ่อนขนาดครึ่งกิโลฯไปสองตัว สระก็ถูกจับจองเป็นแหล่ง สุมหลังเลิกเรียนและเวลาว่างในวันหยุด ปลาซ่อนที่ติดเบ็ดล่อไร้ทุ่นของพวกเราไม่เคยมีตัวไหนใหญ่เกินกว่าแขนของเด็ก เล็ก แถมผู้ใหญ่ในบ้านก็ไม่มีใครอยากเอาไปทำเป็นอาหารเมื่อรู้แหล่งที่มาของปลา คนตกได้ก็ไม่คิดจะกินด้วยซ้ำ พวก เราจึงตกปลาแบบตกได้ก็โยนกลับคืนลงสระไป จนเริ่มเบื่อ พากันห่างหายไปเล่นอย่างอื่น เหลือผมที่มักมาซุ่มตกปลาอยู่ คนเดียวเงียบๆเป็นประจำ

กะรางหัวหงอกหายหน้าไปหมดแล้ว แต่ยังมีนกปากซ่อมดงขี้ตกใจที่จะบินหนีทันทีเมื่อผมไปถึง ไม่เหมือนนกกวักที่ 30 หากเราอยู่นิ่งและเงียบพอจะออกมาย่ำน้ำหากินให้เห็น อีกยังมีนกยางกรอกที่มาประจำบนต้นมะพร้าวริมสระ มันจะ เปลี่ยนสีขนเมื่อคราวหน้าร้อนมาถึง

งูสีน้ำตาลตัวใหญ่ชูหัวแผ่แม่เบี้ยสูงเหนือกอผักตบให้เห็นในวันหนึ่ง แม้จะอยู่ไม่ใกล้กระชั้น แต่รังสีอำมหิดที่เต็มเปี่ยม ของมันก็ยังทำให้ผมต้องรีบทิ้งคันเบ็ด วิ่งกลับบ้านเต็มกำลังอย่างไม่กล้าหันไปมองข้างหลัง

สระน้ำยังคงเปล่งประกายความมีชีวิต แม้สิ่งโสโครกตามบ้านจะยังคงไหลเอื่อยลงมาเรื่อยไม่ขาดสาย ขนาดมีคำร่ำลือ ว่า บางคืนมีคนเห็นดวงไฟกระสือจากหมู่บ้านริมบึงติดชายเขาลอยล่องมาหากบเขียดกินไกลถึงสระน้ำแห่งนั้นใน กลางดึกสงัด

อนันต์ เกษตรสินสมบัติ, "ซากดึกดำบรรพ์" (2009)

2.

วันเกิด

นับแต่แตกรากขึ้นเติบกิ่งต่อก้าน เพื่อสีดอกและใบให้ชื่น กลิ่นละมุนระรื่นให้หอม พร้อมผลสะพรั่งให้หวาน 5 ผ่านความหนาวเงียบของคืน กับอายร้อนว่างเปล่าของวัน นกกาก็พากันเซ็งแซ่เมื่อเช้า หริ่งหรืดก็กรีดระเร้าเมื่อค่ำ สายลมพื้มพำกระทบกระเทียบ เปลวแดดเลาะเลียบจนเปลือกล่อน 10 ฝนกระหน่ำซ้ำซ้อนเสียซมซบ ความสงบหรือ ความสงบคือคืนวันที่ผ่านมาแสนไกล วันที่เป็นเมล็ดอยู่ใต้ผืนดิน เยือกเย็นและสงัดสรรพสำเนียง 15 เพียงความคิดเท่านั้นที่อึงอล เปี่ยมล้นความหวังที่จะให้พลังชีวิต นานเท่าไหร่แล้วหนอ

ละไมมาด คำฉวี, "วันเกิด" (2002)